

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 25. avgusta.

Slovani v obče, posebno pa Slovani v Avstriji občutimo šestokrat pezo svoje zgodovinske nesreče, da smo v toliko dežel razkosani, da se ločimo po narečjih, po veri in po individualnih posebnostih. Še gorja nesreča pa je vedno pojavljajoči se separatizem, ki še potencira našo razkosanost in slabí naše itak skromne moči.

Zlí nasledki tacega separatizma so prej ali slej neizogibljivi, kakor se baš v najnovejšem času žalostno kaže pri naših bratih Slovakah. Dva milijona broječi slovaški narod, čegar jezik se od českega prav malo razločuje, odcepil se je pred leti od literarne zveze s Čehi ter povzdignil svoj domači govor v pismeni jezik, ne oziraje se na opomine českých in tudi nekaterih slovaških rodoljubov, ne glede na to, da so odlični Slovaki, imenujemo samo slavni imeni Kolar in Šafařík, odločili se za češčino ter v tem jeziku pisali svoje proizvode. Nasledki tega odcepljenja niso za Slovake imeli ugodnega vspeha. Njih slovstvo nij napredovalo, da bi se poznalo znatno, vrhu tega pa bila je pretrgana vez s čvrstimi Čehi, v katerih bi bili sicer imeli vedno krepko zaslonbo. Vsled tega odcepljenja oslabili so se Slovaki v političnem oziru, in ker so vrhu tega Slovaki rezani iz premeškega lipovega lesa, rodila se je v glavah Arpadovih potomcev želja, po želji pa politična potreba, prepričati v prvo vse narodnostno gibanje v Slovacih, uničevati sistematično njih narodno svojstvo in polagoma pripravljati jih za pomagjarjenje. Magjari odvzeli so jim „Matico“, zaprli slovaške gimnazije, uničili sploh vse literarne zavode, s kratka pripravljajo jih za narodno smrt. To vvidevajo zdaj Slovaki vsi povprek.

Da bi se rešili narodnega pogina, zdi se jim najboljšje sredstvo zopetno, iz separatističnih uzrokov pretrgano, literarno zjedinenje s Čehi in se je v tem oziru začelo živahno gibanje mej Slovaki in Čehi. Posebno se poganja za to združenje „Moravska Orlice“. A Magjari s svojega šovinističnega stališča paznimo okom motre vsak še tako neznan korak nemagjarskih narodnostij in s kruto silo zavirajo vsak tak naroden dih.

Jedva so se čuli poblehni glasovi o literarnem združenju Slovakov in Čehov, uže nastal je divji hrup po vsem Magjarskemu o panslavistični agitaciji mej Slovaki, in magjarski minister za bogočastje in prosveto pl. Trefort izdal je h krati tri ukaze, da se ta agitacija takoj v kali zatre. V prvem ukazu pravi: „Verjetno je, da se v tej zadevi prične agitacija mej gornje-ogerskimi Slovaki po českých potovalnih izslanikih in po mnogih panslavistično mislečih ljudskih učiteljih. Naj se tedaj v tej zadevi pazno čuva in vsaka poskušnja nemudoma zatre.“ V drugem ukazu izključavajo se panslavističnih spletk sumni dijaki z vseh učilišč ne le Ogerske, marveč vse Avstrije, očita se uredništvu „Narodnih Novin“ in znanej zavarovalnici panslavistična agitacija, v tretjem ukazu pa se je razvnel Trefort nad slovaškim [dijaškim] društvom „Detvan“ v Pragi in prepoveduje vsako zvezo z njim.

Iz teh ukazov se vidi, kolik je strah v Magjarih pred Slovani, ako jim uže prekrotki Slovaki

izvabijo kurjo polt, pa tudi kolika je magjarska brezozirnost in oholost, kadar je govor o nemagjarskih narodih. Mali literarni napor nazirajo se panslavistično agitacijo, in za svojo narodnost navdušeni slovaški dijaki izključujejo se celo iz cislitvanskih učilišč, akoravno je Cislitvanija v očeh Magjarov inozemstvo in se mora človek čuditi, zakaj nij magjarske ošabnost izključila dotičnih dijakov sploh z vseh učilišč, kar jih ima svet.

In pri tem hujskanji oglašča se na mah tudi nemško-židovsko časnikarstvo, trobeč z Magjari v isti rog, kajti v tem sta Nemeč in Magjar brata, da do smrti črtita Slovana in mu pri še tako neznanosti priliki očitata panslavizem. Panslavizma, kakor ga na steno slikajo nemški in magjarski listi, bi zaman iskali mej avstrijskimi, vladi in dinastiji vedno zvesto udanimi Slovani, a tako krivični ukazi, kakeršni so omenjeni Trefortovi in brezozirno postopanje Magjarov nasproti slovaškim narodnostim, utegnili bi naposled roditi Magjarom nevaren plod, boj proti dozdevnemu panslavizmu izval bode boj za obstanek in pri tem nikdo nij izbirljen, kar se tiče sredstev, naj imajo to ali ono ime.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 23. avgusta.

Državni zakonik včerajšnji objavlja deset dostavkov k pismu o brodarstvu za ustja Dunava z 2. novembra 1865 (Drž. zak. št. 109).

Uradni list včerajšnji objavlja cesarjevo pismo iz Išla, katero izročča baronu **Orczyju** vodstvo v ministerstvu za deželno obrambo.

Uradni list **hrvatskega** bana, „Narodne Novine“ razglasile so včeraj naredbo banovo, dovoljeno po presvetlem cesarju, da se kazenski red Hrvatske s 17. maja 1875 vvede z novim letom v zemljo hrvatsko-slavonske granice.

Vnanje države.

Črnogorski knez Nikica dal je svojemu narodu razglasiti to-le: „V čisljih imajoč izročilo kot drago oporoko svojih pradedov, tako tudi osebo in državne razloge, odpravim se ta teden na pot, v Boga ime, na Rusko, pozdavit mladega carja velike in mogočne Rusije, dediča nepozabljenega prijatelja moje hiše in Črne Gori. Priporočuj svoj ljubi narod varstvu vsegamogočnega, prosim kneginjo Miljeno in državni svet, naj me za moje nenavzočnosti nadomestita v izpolnovanju kneževske oblasti po danih jim navodih. Cetinje, v 23. dan avgusta. Nikica.“ — Knez odpotoval je včeraj v Peterburg.

Iz Egipta: Arabi paši odprle so se stoprav predvčeranjim oči, da mu z vojsko nij več ostati pri Kafr-el-Dauaru, če noče, da ga Angleži, stopivši v Ismajliji na suho, zajeziijo ter prestrižejo mu pot v Kajiro. Zato je dal predvčeranjim povelje, da se ima vsa vojska umakniti iz Kafr-el-Dauara, in le dva regimenta ostaneta še v tem pravci: King-Osman-Kafr-el-Dauar. Pri tem pa dela Arabi paša ravno tako, kakor v Aleksandriji. Umori, požigi, pustošenje, ti ga spremljajo, koderkoli hodi. Razložek je le ta, da je v Aleksandriji gorelo imetje Evropcev, in da je po njih ulicah tekla kri tujcev, nesreča pa, katero trosi zdaj Arabi paša po Egiptu, ta pada na njegove lastne rojake. Uborne kočé fellahove gorijo zdaj, in povodenj, kadar razmaknejo Egičani Nilove jezove, da bi oteškočili Angležem pota, ta povodenj se razlije po njivah in travnikih

arabskega kmeta. Tak je Arabi paša, Egipta osvoboditelj. Zdaj pognal je Arabi paša svoje čete, ki so stale pri Kafr-el-Dauaru in Abukiru, bolj proti vzhodu Nilovega Delta, kjer mu iz Damanbura služijo tri železne ceste, da zamore priti v Zazazig in tako postaviti svoje vojake zoper Angleže, kadar jamejo le-ti prodirati iz Ismajlije. Po teh železnicah pride lahko še večja vojska v 24 urah iz Damanbura v Zazazig, ali Arabiju manjka v železniški službi izurjenih častnikov, voz in koles za železnico, zlasti pa oglja, ki ga pogrešajo vse egiptovske železnice, odkar so Angleži zasedli Aleksandrijo. Ker je pa vse to potrebno za prevažanje vojská, zato je še vprašanje, ali bo Arabi s svojo vojsko tako hitro prišel v dolino Tumulat, da bo mogel ustaviti generala Wolseleya in njegove čete. Kajti uže včeraj so imeli biti vsi angleški vojaki in ves živž na kopnem v Ismajliji, tako da bi se denes ali jutri lahko pričele operacije. Če je verjeti „Agence Reuterjeve“, je Arabi paša predvčeranjim zbral znatno vojsko v Tel-el-Kebiru; ta kraj je od angleške predstraže v Nefiše pri Ismajliji oddaljen kacic 50 kilometrov. Petnajst kilometrov od Ismajlije proč, blizu Ramsesa pa je postavljena 3000 mož močna avant-garde Arabijeva. Če torej Angleži hitro in krepko napadajo, zamorejo uže denes razporediti Arabijeve čete pri Ramsesu, in k večjemu jutri do jutranjem priti tudi pred Tel-el-Kebir in udariti na tamošnje Egiptčane, predno še dojde v dolino Tumulat prava vojska egiptovska, ki je dozdej stala pri Kafr-el-Dauaru. Iz Tel-el-Kebira v Zazazig je jeden dober dan hodá. Če se Wolseley-u posreči, kmalu dospeti v Zazazig ter prehiteti egiptovske oddelke, bo Arabi primoran, ostaviti ves desni breg Damiette-Nilove struge in spraviti svoje čete v Benho, kjer se križa več železnic. Koliko mož da ima Arabi, o tem sodijo prav različno. Angleška moč pa je dobro znana. Egiptovskih vojakov je več, nego-li angleških. Zatorej moral se bo general Wolseley obracati hitro in odločno. — Jeden oddelek indijskih vojakov šel bo iz Kosseira preko Keneha v Gornji Egipt. Tako hočejo Angleži zabraniti Arabijevim vojakom, da ne pridejo v Gornji Egipt in potem v Sudan, odkoder bi ne prenehali vojovati se. — Sueški kanal je zopet odprt vsem kupčijskim brodom. Zapri so ga bili zadnje nedelje, ker so Angleži prišli s svojim ladjami vanj ter stopali na suho. Tudi z Lessepsom so si Angleži zdaj dobri, in Lesseps povrne se v kratkem v Pariz. Varujejo pa kanal angleški brodovi za zdaj, najbrž pa se prej ko prej vvede mejnarodno varstvo, kakor je to sklenila konferenca, le vprašanje je, ali pa Angleška dopusti izpreminjati kaj na zdanjem položaji, dokler ne zvrši vseh vojnih operacij. — Predvčeranjim naznanil je admiral Seymour v London, da je avstrijski brod „Nautilus“ po imenu, jadraje mimo Abukira, zagledal na trdnjavah belo zastavo in zatorej poslal tja ladijo, da pozve, kaj hočejo Egiptčani, ki jih po vojaško z belo zastavo vabijo k sebi na pogovor. Ali ko pridejo h kraji, jih egiptovski vojaki primejo ter jim povedo, da so vjeti. Na ladiji je bil jeden častnik, zdravnik dr. Theumer, jeden kadet, jeden podčastnik in osem mornarjev. Gotovo se je tu zgodila pomota, egiptovski poveljnik v Abukiru je mislil, da pride anglešk brod in nij hotel verjeti zatrjevanjem ujetnikov, da so Avstriji. A tudi, če bil bi ta brod anglešk in sovražen, nikakor bi ne bilo tako postopanje opravičeno. Zato je ta novica napravila prav neugoden vtis na vse kroge. Naša vlada pa je storila vse nujne korake, da ujetnike oprosti; do tistih mal pa imejmo upanje, da se jim nič zalega ne bo storilo, saj itak nij nič prijetnega, v tacih razmerah biti zaprt v Abukiru.

Dopisi.

Iz Hirske Bistrice 24. avgusta. [Izv. dop.] (Zadolženje posestev. Narodni Dom.) — Kakor je znano, ukazalo je ministerstvo vsem sodnijam avstrijskim, da poročajo, koliko je vknjiženih dolgov na zemljiščih in s katerimi obrestmi? Dotične poizvedbe v našem okraji so zelo zanimive, a žalostne.

Vseh dolgov je vknjiženih 1.143.374 gld. in sicer brez obresti 541.650 gld. (kamor spadajo zlasti dedščinc, dote itd.), ostali znesek pa z obrestmi. Najvišji obresti znašajo 72% (!) in najnižji 2% in sicer: svota 50 gld. z 72%, 41 gld. s 6%, 1040 gld. s 36%, 580 gld. s 30%, 95 gld. s 25%, 2945 gld. s 24%, 1145 gld. z 20%, 1646 gld. z 18%, 2932 gld. s 15%, 674 gld. s 14%, 31.856 gld. z 12%, 1027 gld. z 11%, 42.074 gld. z 10%, 26.202 gld. z 8% obrestmi itd. Od svote 128.015 gld. se plačuje nad 6 odstotkov obresti.

Ako se pomisli, da ima sodnijski okraj bistriški po zadnem številjenji samo 10.502 prebivalcev in le okolo 1500 posestev, so imenovane številke res velikanske. Počez spada na vsako posestvo okolo 760 gld. dolga in koliko je posestev, ki niso toliko vredna!

Opomniti je, da je bilo pred malo leti še več dolgov z visokimi obrestmi vknjiženih, paradiralni so celo 136% obresti v zemljišnih knjigah, a da so taka zemljišča prišla v zadnjih letih uže večji del na kant. Z visocimi obrestmi se odlikujeta posebno dva „gospoda“ iz Bistrice, ki sta okužila tudi drugo prebivalstvo. Skrajni čas je uže bil torej, da so dalo postaviti zoper oderuhe, katere blagodejni nasledniki se uže pokazujejo. —

Kljubu slabim časom se ljudstvo tudi pri nas zanima za ljubljanski „Narodni Dom“. Dne 13. t. m. smo imeli v tukajšnji čitalnici malo veselico s tombolo v korist „Narodnemu Domu“, katere čisti dohodek znaša 34 gld. 47 kr. Z ozirom na naše razmere in z ozirom na to, da je bila veselica tako rekoč improvizirana, smemo z izidom zadovoljni biti. Da se je toliko nabralo, sta pripomogli največ gospé Kresnikova in Belenova, katerima se javno zahvalimo za njunji obilen trud.

Da se je namerovana narodna veselica v Postojini za letos odložila, je sicer obžalovati, a mislimo, da bode prihodnje leto še sijajnejša, ker je bilo ravno letos in zlasti na Notranjskem uže toliko veselice, da bi se bilo ljudstvo veselice v Postojini težko vsestransko udeležilo, kakor bi bilo želeli.

Iz Bosne 20. avgusta. [Izv. dop.] Kallay čisti s strogo metlo naše uradnije in mož je kratkih besedij. Uradnik, kateri je zanemarjal svoje dolžnosti ali zlorabil svoje uradniško dostojanstvo, dobi h krati „consilium abeundi“ z lakoničnimi besedami: „Sie haben binnen 24 Stunden das Occupationsgebiet zu verlassen.“ Mej te vrste uradnike spada tudi mnogo imenovani Alpi v Sarajevem. Kar se je o njem pisalo in se še piše, da bi bil izneveril 12.000 gld., nij istina, uže zaradi tega ne, ker nij imel toliko novcev na razpolaganje. Istina pa je, da je zapustil veliko dolgov, govori se o več tisočih, istina pa tudi, da je odpuščen, ter dobil trimesečno izplačilo; dotični odlok Kallay-ev glasi se: „Dem entlassenen Director Alpi bewillige ich als Entschädigung 1300 Gulden.“ Kaj se bode z njim zgodilo, kam ga bodo vtaknili, nij znano, da si je g. Alpi menil: „Eine Bezirkshauptmannsstelle kann mir nicht entgegen.“ Ko bode očiščeno uradništvo, utegne se marsikaj obrniti na bolje, a pravih simpatij se nam nij še tako hitro nadejati, ker je ljudstvo nezaupno in nas posebno Srbi gledajo bolj potuhнено.

Po oficijelnih datih šteje Bosna in Hercegovina 1.158.440 prebivalcev, mej temi je 448.613 mohamedancev, 496.761 Srbov, 209.391 katolikov in 3426 židov. Glavno mesto Sarajevo pa broji 14.848 mohamedancev, 3747 Srbov, 2077 španjolskih židov in 698 katolikov. V tem številu uradniki niso vračunjeni.

Iz Ribnice 20. avgusta [Izv. dop.] Vsako leto so se pobirali prostovoljni doneski, da se je

na cesarjev rojstni in godovni dan streljalo in tudi novi župan, kmet in po celej dolini jako čislani mož, se je 18. t. m. ravnal po vzgledu prednikov, ali „ker so „pauri“ „paura“ volili županom, naj pa „pauri“ dajo,“ je rekel neki gospod. Dobro, da ima za to svojo izvirno misel kaj malo pristašev. Ta gospod pa, ki nij bil ne kmet niti vemo kaj, pravi, da je olikan in ker mu je skoraj težko zuati, da beseda kmet nijma ravno takega pomena, kakor si on misli, naj omenim tri vrstice iz pesni „Zbor“ v „zelenogorskem rokopisu“, kjer se uže tedaj imenujejo kmetje, zastopniki naroda v zboru, da si tudi ima ta beseda tedaj malo drugačen pomen:

„Vladika se z rodovino zbere,
Ki v korist bo v slavne zборе hodil,
Hodil s kmeti, lehi in vladiki.“

Tudi naš Koseski je dovolj povedal, kdo je „slovenski oratar“ in sklepoma rečem samo še to, kar pravi v českej pesni „Ljubušin sod“, Krokova hči, sedeča v zlatem očnem stolu, zbranemu zboru:

„Moji kmetje, lehi in vladike!
Bratoma zdaj razrešite pravdo!“

Napisal sem te vrstice z dobrim namenom, da morda vender koga ganejo in dobro zrno obrode in bom še, ker smo ostrih besedi bolj potrebni, ko riba vode.

Ribniški slovenski oratar.

Domače stvari.

— († Dr. Rihard Lah) je umrl nicoj v Ljubljani pri svojej materi. Rajni je bil talent, železna pridnost in zlato srce. Povsod, po vseh šolah bil je prvi in sicer tak odličnjak, da se nij bilo nikdar bati, da bi mu kdo izpulil to prvenstvo. Součenci so ga srčno ljubili, ker bil je pri vsej svojej prednosti ponižen in postrežljiv. Par let je bil Alojznik, po dokončanej osmeji šoli se je pa šel pravoslovja učiti. Naglo je dovršil vse skušnje, napravil doktorat in skušnjo za častnika. Mej tem je bil poklican v Bosno še kot priprost korporal, koder je velično trpel in prišel domov s smrtno boleznijo, nevarnim tifusom. Prebolel je, a ostal mu je v plućih strupeni kal, ki je zdaj spremenil se v jetiko in umoril mlado življenje. — Dovršivši študije je postal Rihard Lah avskultant pri deželnej sodnji v Ljubljani, koder je bil zvest svojemu poklicu, priden in natančen v vseh stvareh ter ljubljen od svojih kolegov. Šel je bil letos na pomlad, dasiravno se je zelo nerad ločil od svojega posla, v Kranj k sorodnikom prebivati, češ, da bi si v čistem gorenjskem zraku utrdil zdravje. Vrnil se je pred malo dnevi uže zelo slab, vender še z nado, da bo bolje. Bil je Rihard Lah, preden je šel v Bosno jako krepak mladenič, zdaj ga je pa v najlepših letih življenja (26 let) tako naglo pokosila neizprosna smrt. Lepo je bil prviden za zadnjo uro. Takih mož nam Slovincem mej uradniki naj bolj manjka. — Pogreb bo jutri, v soboto, popoldne ob štirih iz hiše sv. Florijana ulica št. 7.

— (Umrl) je denes opoldne g. Jakob Jereb, večletni stavec in metteur-en-pages v „Narodnej Tiskarni“, 41 let star. Pogreb bode v nedeljo popoldne ob 3. uri. Lehka mu zemlja!

— (Debela nemškutarško-kosmata laž.) V „Deutsche Zeitung“, organ najhujših nemških srditežev, piše lažnjiv Kljukec iz nemškutarškega tabora, da je bilo na Jurčičevej slavnosti „67 znamenitih slovenskih pisateljev“ navzočnih, in sicer pristavlja, da je to čitati v jednom izmed slovenskih časnikov. Na teh „67 znamenitih slovenskih pisateljev“ je bilo zlobnežu lahko, delati strupene zabavlje na naš narod, ki so v resnici pridejane onemu zlaganemu poročilu. Ali to strašilo si je bil sam zveržil, kajti niti v jednom slovenskem listu se nahaja ta pomota, da bi bilo „67 pisateljev“ na Muljavi („v okolici ljubljanskej“ — pravi kljukasti geograf), nego povsodi je čitati o 67 telegramih, kateri bili so poslani na to svečanost. — Zdaj pa ne mislite, da bomo zavračali tako pobalinstvo in z izbrano nesramnostjo ponašajočo se lažnjivost, — tudi milovali se ne bomo, da hočejo na tak način narod naš smešiti, ne! — Pač pa milujemo „superijorne“ in „razsvetljene“ Nemce, da se zánje tako

piše, v njih imenu in — v njih večno „slavo“!

— (Narodna čitalnica v Škofjej Loki) napravi v nedeljo 27. avgusta 1882. veselico. Program: 1. „Mutec“. Vesela igra v jednom dejanji. 2. „Eno uro doktor“. Burka v jednom dejanji. — Vstopnina za neude 30 kr., družina 60 kr., za neude 20 kr., družina 40 kr. — Začetek ob 8. uri.

— (Iz Št. Petra na južnej železnici) se nam piše: 22. t. m. šla sta tukaj skozi po železnici voza, noseča plošči za oklopno ladijo v Pulji. Vsaka teh plošč težka je 488 metričnih centov. Vozova, katera sta to težo nosila, tehtata vsak po 362 metričnih centov. Oba voza s ploščami vred znašala sta tedaj 1700 metričnih ali 3400 dunajskih centov. Voznine plačalo se je od teh velikanskih plošč iz Bukava na Nemškem do Pulja 3626 gold.

— (Konjska dirka v Žavci) bode, kakor se čita v posebnem oznanilu, 10. septembra t. l. Drugi dan 11. septembra pa bode premiranje konj. Ker se je lanjska konjska dirka izvrstno obnesla, nadejati se je mnogobrojnih obiskovalcev, to tem bolj, ker dirke in premiranje jako pospešujejo toli važno konjerejo, za katero je naš Žavec, ki se odlikuje tudi uže v hmeljoreji, posebno pripraven in zaradi bližine železnice tudi priročen.

— (Vabilo) k otvorjenju in prvemu občnemu zboru čitalnice Šaleške doline dne 3. septembra, katerega se telovadno društvo „Savinjski Sokol“ s svojo godbo in svojim pevskim društvom prvič udeleži. Slovesnost se bode vršila na vrtu gostilne g. M. Tajnika v Družmirji pri Šoštanj. Vzpored: 1. Sprejem „Savinjskega Sokola“ pod lipo zraven župnijske cerkve sv. Mihela ob 3. uri popoldne. 2. Pozdrav. 3. Volitev čitalničnega odbora. 4. Prosta zabava. K obilnej udeležbi vabi

osnovalni odbor.

— (Vabilo.) Slovensko društvo obhaja v nedeljo 10. septembra ob 3. uri popoldne v Mariboru svoj občni zbor. Govorilo in sklepalo se bode o političnih, šolskih in gospodarskih potrebah, Slovence štajerske zadevajočih. P. n. poverjeniki so prošeni odboru poročati. Posamezne želje in nasvete naj udje v pravem času odboru naznanijo. K številnej udeležitvi vabi

odbor.

Razne vesti.

* (Trtna uš) pokazala se je tudi v srbskej kraljevini, v vinogradih okolo Semendrije in pri Požarevcu. Finančni minister odredil je tako stroga sredstva, da se omeji in odstrani preteča nevarnost.

* (Starost nemških univerz.) Najstarša je univerza v Pragi, ki je bila osnovana leta 1348, potem v Beču l. 1365, Heidelbergu 1386, Lipskej 1409, Freiburgu 1454, Greifswaldu 1456, Bazlu 1460, Monakovem 1472, Tübingu 1477, Marburgu 1527, Königsbergu 1541, Jeni 1558, Würzburgu 1582, Gisu 1607, Kielu 1665, Halli 1694, Vratislavi 1702, Göttingenu 1737, Erlangenu 1743, Berlinu 1810, Bonu 1818, Zürichu 1833, Bernu 1834, Strassburgu 1872, Črnovicah 1874. — Najdaljša perijoda, ki je pretekla mej ustanovljenjem dveh univerz je trajala 67, najkrajša pa dve leti.

* (Največja galantnost.) Kakor poroča New-York-Herald, dosegel je neki uže postaren gospod v Bostonu vrhunec galantnosti proti ženskeni spolu. Kadar z damami obeduje na plaem, namaže si plečo s sirupom, da s tem odvabi vse muhe in ose, da ne nadlegujejo gospic.

* (Angleška spodnja zbornica) ima dober apetit. Kakor se na Angleškem sploh vse zabelezuje, tako je tudi izšlo poročilo posebnega odbora, ki ima nalog nadzirati kuhinjo in restavracijo v spodnjej zbornici. Po tem poročilu zavžilo se je v zadnjem zasedanji do 5. t. m. 6754 zajutrekov (luncheons) in 6136 dinerjev (obedov), katero število pa je veliko manjše nego v prejšnjih zasedanjih.

Narodno-gospodarske stvari.

Našim vinogradnikom.

Knez Metternich napravil je v svojem svetovno slavnem gradu Johannsburg v 17. dan aprila t. l. dražbo svojih l. 1880. in 1881. pridelanih vin, katere so se udeležili zastopniki najodličnejših vinskih firm. Vina so močno dopadala, a vender se kneževemu ravnateljstvu vse ponujane cene niso zdele zadostne, ker se n. pr. jeden sod (1200 litrov) vina iz l. 1881 za ponujanih 1200 mark (720 gld.); trije polovnjaki 1881. leta za 1000, 1100 in 1410 mark

